

گفت و گوی صبا با اصغر نقی زاده

بازیگر سینمای دفاع مقدس

خنده‌های دور همی بچه‌های پشت خط

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com

rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

«از کرخه تار این» و... نیز حس می‌شود، سوال من این است که چرا دیگر فیلم‌هایی با همان حال و هوا ساخته نمی‌شوند؟

به دلیل اینکه کارگردانی که آن آثار را آفریدند خودشان جنگ را از نزدیک دیده بودند. نمی‌شود از کارگردانی که جنگ را ندیده و حس نکرده انتظار داشت حسی صادقانه از آن فضا را انعکاس دهد. مانند زنی که مادر نیست و قرار است نقش مادر بودن را بازی کند، او شاید حتی خوب بازی کند، اما نمی‌تواند یک مادر واقعی باشد! نسل فیلمساز آن دوران خودشان در جنگ بودند و کشاکش لحظه‌های سخت جنگ را از نزدیک حس کرده بودند.

به نظر شما برای اینکه تا این اندازه جنگ برای نسل امروز غریب نباشد چه باید کرد؟

مسائل زیادی درگیر است اما مهمتر از همه این است که تصمیماتی که در این حوزه از بالا اتخاذ می‌شود همت خود را بر این کار بگمارند. مسئولان نهادهای چون؛ شورای انقلاب فرهنگی، وزارت ارشاد، صدا و سیما و... چرا که واضح است در ایران بخش خصوصی توان ساخت فیلم جنگی را ندارد و هزینه‌های تولید فیلم در ژانر جنگی بسیار وحشتناک است.

شما بهترین باز خورده مخاطب را از بازی در کدام فیلم گرفته‌اید؟

از کرخه تار این و آژانس شیشه‌ای، خوش رکاب، وضعیت سفید و...
نقش شما در آژانس شیشه‌ای در ذهن همه ما ماندگار شده است مخصوصاً شعری که برای عباس با لهجه مشهدی می‌خواندید / کمپوت اگر یابم تو را فوراً شکارت می‌کنم و... / فکر می‌کنم بیشتر مخاطبان علاقمند به سینما آن شعر را حفظ باشند...

در فیلم آژانس شیشه‌ای من نقش خودم را بازی کردم، استاد رضا کیانیان در آن فیلم علاوه بر بازیگری، بازیگر دان هم بود، او تمام تلاشش را کرد تا من از خودم خارج نشوم، چرا که حاتم‌ی کیا نقشی را برابر شخصیت خودم نوشته بود. در اجرا هم همین اتفاق افتاد، کیانیان مدام مراقب بود که من از خودم بیرون نیایم و آن شد که با لهجه مشهدی آن شعر کمپوت را خواندم و بسیار هم خاطره انگیز شد و دست آخر هم که می‌گفت، گیل‌اس هاشو من می‌خورم هسته هاشم چال می‌کنم...

شود چه؟ مخاطب امروز با فیلم‌های دفاع مقدس ارتباط برقرار می‌کند؟

به صورت کلی همه چیز از بالا کنترل می‌شود. البته نسل قدیم که شامل شما هم می‌شود دوره‌ای بود که موشک‌باران و جنگ را حس کرده بود به همین دلیل با این فیلم‌ها ارتباط بهتری می‌گرفتید تا نسل امروز که شامل بچه‌های دهه ۷۰ و ۸۰ یا ۹۰ هستند. اگر با خودمان روراست باشیم بیش از ۳۰ سال از جنگ گذشته است و طبیعی است که نسل امروز با مضامین آن دوره ارتباط نگیرد و این تنها شامل ایران نمی‌شود. در همه جهان همینطور است به طور مثال عمل‌انسان امروز آمریکا و اروپا هم ارتباط دوسویه‌ای با جنگ‌های جهانی نمی‌گیرند خود من در ۱۵ خرداد ۴۲ تنها ۲ سال داشتم و طبیعی است که با آن اتفاقات خیلی راحت ارتباط بگیرم. واقعیت این است که زمان می‌گذرد و ذائقه‌ها و سلیقه‌ها تغییر می‌کنند و این تنها شامل مصائب تاریخی چون جنگ و غیره نمی‌شود در همه زمینه‌ها بشر همواره با گذشته خود غریب است. مثل همین حالا که جوانان با خوانندگان دهه ۶۰ نه تنها ارتباط نمی‌گیرند، حتی شاید نوع پوشش و مضامین آن ترانه‌ها را مسخره کنند.

فکر می‌کنید مخاطب دیگر با مضامین فیلم جنگی ارتباط نمی‌گیرد یا فیلم‌های خوبی مثل آن دوران ساخته نمی‌شود؟

یک بخش از مسئله همانی بود که عرض کردم اما بخش دیگر این است که در ایران تنها قانونی که درست اجرا می‌شود اول مهر و بازگشایی مدارس است. بقیه قوانین در ایران مدام در حال تغییر و تحول هستند به این ترتیب که هر دولتی با وزیر خود به راس کار می‌آیند، هر چیزی را که مطابق سلیقه خودشان است قانون می‌کنند. به همین دلیل شاهدیم که در دولتی ساخت آثار کمدی از جحیت پیدا می‌کند و فردا شخص دیگری می‌آید و می‌گوید فقط فیلم جنگی بسازید! در واقع بیشتر اتفاقاتی که در فرهنگ و هنر کشور شاهد هستیم بستگی به تصمیمات شورای عالی انقلاب فرهنگی و زیر مجموعه‌هایش دارد و به همین دلیل رویکرد همواره متغیر است گاهی فیلم خانوادگی، گاهی جنگی و گاهی کمدی بیشتر ساخته می‌شود این واقعیت کشور ماست که بیشتر بر مدار سلیقه استوار است تا قانون!

فارغ از اعمال نظرهای سلیقه‌ای که از بالا تحمیل می‌شود و با ذائقه مخاطب؛ جای خالی فیلم‌هایی چون «آژانس شیشه‌ای»

سهمیه خاتونی - اصغر نقی زاده بازیگر با سابقه فیلم‌ها و سریال‌های دفاع مقدس است که به خاطر حضور در جنگ توانسته نقش‌های مربوط به این ژانر را خوب بازی کند. برای آنها که مخاطب سینمای جنگ در دهه ۶۰ بودند، چهره او یادآور حسی از خنده‌های دور همی بچه‌های پشت خط است که در جنون و عشق و در مواجهه رو در روی با شهادت کنار هم عاشقانه جوک می‌گفتند و می‌خندیدند. خبر نگار صبا به مناسبت هفته دفاع مقدس با اصغر نقی زاده گفت و گویی داشته است که در ادامه می‌خوانید.

جای خالی شما خصوصاً در فیلم‌های جنگی اخیر بسیار حس می‌شود؟

مثلی هست که می‌گویند سن که رسید به ۵۰ فشار میاد به هر جا... من ۶۲ سالم است و درگیر کهولت‌های سنی و بازنشستگی خود هستم اما با این حال تجربه اخیرم بازی در سریال زیر خاکی بود که از آن خیلی نگذشته است. در حال حاضر بیکار هستم! این روزها همان حقوق بازنشستگی ام از آموزش و پرورش را دریافت می‌کنم و روزگار می‌گذرانم. من سال‌ها معلم بودم و زمانی که حوزه هنری در اوایل دهه ۶۰ راه‌اندازی شد، ما هم وارد این عرصه شدیم و برای بازیگری آموزش‌هایی دیدیم، جنگ که شد به میدان رفتیم و کمی از بازیگری فاصله گرفتیم. سال ۶۸ با فیلم «مهاجر» ابراهیم حاتم‌ی کیا بود که بار دیگر به صورت جدی وارد بازیگری شدم. در آن دوران همزمان با آموزش و پرورش و حوزه هنری همکاری داشتم. داستان زیاد است «اصغر آقا آکتور سینما» مستندی است که بر مبنای فعالیت‌های من ساخته شده، من در این مستند همه چیز را گفته‌ام.

حضور شما در فیلم‌های دفاع مقدس ملاحظه خاصی به آثار می‌بخشید طوری که هنوز چهره شما برای مانوستالژی فیلم‌های جنگی را دارد که با حضور شما فضای گرو و تسک خاصی پیدا می‌کرد...

بله درست است نسل ما برای شما همین کار کرد را دارد، برای نسل ما هم بازیگرانی چون ناصر ملک مطیعی و... همین حس را داشتند. با این وصف احساس می‌کنید، آیا هنوز می‌توان تجربه‌های فیلم‌هایی در ژانر جنگی با همان حال و هوا داشت و اگر ساخته

تازه‌ترین محصول سازمان سینمایی سوریه
... و بنیاد سینمایی فارابی ...

صباح
اعدام
The morning of the execution
فیلمی از بهروز افخمی

به زودی...